Адриійски (чта) – ска, ско, прил. на такой и скрач. адрийски. ~~ота~~ Адрия, ~~на Адрия~~.

Адрийче (сто)[1], столче адрия, или дъте на адрия.

2) цвѣтове в. асланче

Адрияк (чта) 1) Божигроб, Ерусалим, ще си тр. да адрияк, да ходиш на адрияк; христиански адрияк, Ерусалим, турски адрияк – в. кяабе, мекка. 2) адрийство, като правиш така дѣ ти остава адриякчта. в. хадрияк.

Адрия (ста) поклонник, който е ходил в Ерусалим да се поклони на божи гроб. От турското хадži – елхадж. Турци тѣ нарича своитѣ поклонници хадži, така и пишат, а българитѣ поклонници нарича и пишат адрия т.е горчив. У нас няма такава разлика, зависи от произношението на буквата х.

Адин (чта) – дна, дно. в. един, – рутал. адин човек.

Адина (ста) от ада, мн. адини. Мощи та мощи Славейко чеш далеко Зимуваш тръгъ море по адинитѣ. Пес. мешд.

Адица (ста) умл. от ада, островец.

Адичка (ста) умл от адица, островче.

Адже, 1) така се нарича по турски градецъ. кръ в Видинский окръг. 2) стара турска монета.

Ад (чта) 1) пъкъл, пъклопъкло, місто ~~дето казват~~ ~~гоще се мъчат потоканитѣ грѣшници~~. 2) дъ земя, пропасть, дъна ~~и пъкъл~~ ~~грабителско око ад~~ ~~неситъ~~. Пес. 3) ~~черк. гроб~~. 4) місто ~~дето остоя~~ ~~ние викат тасо карач~~ ~~ад чрасенс'рай бр. Пр.~~

Адов (чта) и – ви (чта) а, о. прил. от ад. черк. врата адова, бѣди адови

Адѣ, нар.[1] в. кядѣ ~~мен дѣ и а дѣ~~, адѣ ~~ходи~~ ходи ти, кядѣ.

Адженев (чта) и – ави (чта) – ва, во. прил. от или на адрия.

~~Адри (чта) в адрия, и хадрия~~ ~~ад~~ ~~ривова, дни на адриивата.~~